

Nr 379.

Av herr **Lovén m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 213, med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m.

I proposition nr 213 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m. Förslaget är huvudsakligen grundat på en framställning från bostadskommissionen och socialstyrelsen. I denna framställning erinras till en början, att de förhållanden, vilka föranledde tillkomsten av 1917 års lag med vissa bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m., sedan dess ytterligare förvärrats. Det uttalas vidare, att nämnda nu gällande lag synes i stort sett hava varit lyckligt avfattad och synnerligen väl motsvarat sin uppgift. Det föreslås emellertid, att vid en prolongation av lagen en del ändringar vidtagas, avsedda dels att förbereda denna lagstiftnings avveckling, dels att komplettera vissa lagens bestämmelser för att hindra deras kringgående, dels ock att bereda visst skydd för hyresvärdar mot dyrtidens inverkan på bränslekostnaden i värmeledningsfastigheter. De sålunda föreslagna ändringarna hava i huvudsak upptagits i propositionen.

Vid strävandet att förbereda denna lagstiftnings framtida avveckling samt att i någon mån lätta hyresnämndernas arbetsbörda synes man hava i allt för hög grad avlägsnat sig från den nuvarande lagens väl motiverade grunder. I vissa punkter torde det vara alldeles nödvändigt, att en återgång sker till större överensstämmelse med nu gällande bestämmelser. De ändringsförslag, som i det följande framställas, gå därför i allmänhet ut på att med upptagande såvitt möjligt av de i propositionen framlagda synpunkterna bibehålla vad som i de nu än svårare tiderna icke kan avvaras av den gamla lagen och den med dennas stöd uppkomna praxis. Därutöver föreslås på vissa punkter önskvärda mindre kompletteringar.

3 § 4 mom.

Här har som anledning till nämndens rättelse av förut fattat beslut införts även det förhållandet, »att omständigheter tillkommit, som bragt ärendet i ett väsentligt ändrat läge». Det synes icke vara önskvärt att genom sådana möjligheter oroa de avtalsslutande parterna, utan böra de kunna förlita sig på, att nämndens en gång fattade beslut förblir gällande under angiven tid, förutsatt att detsamma icke vilar på en ren felaktighet. Det kan vidare icke anses förenligt med det allmänna rättsmedvetandet, att nämndens för högst ett år fattade beslut skola kunna ändras på grund av under tiden inträffade nya omständigheter. Ej heller kan det anses lämpligt, att nämndens i större samhällen redan betydliga arbetsbörda ökas, genom att den nödsakas att gång på gång pröva påstådda nytillkomna omständigheter. En på sådan grund av nämnden företagen »rättelse» skulle säkerligen snart föranleda, att ansökningar om rättelse på mer eller mindre likvärdiga grunder inkomme i stort antal.

6 §.

I denna paragraf har avvecklingstanken tagit uttryck dels i en omformulering, som anger hyresnämndens uppgift vara att fastställa skälig hyra endast där oskäligt hyresbelopp fordrats eller avtalats, dels i ett undantagande från nämndens prövning av sådana hyresförhöjningar, som uppgå till högst 15 % av den för den 1 oktober 1915 senast gällande hyran. Mot dessa förändringar kan åtskilligt anföras och instämmas i detta hänseende i det yttrande, som till Kungl. Maj:t ingivits från ordföranden i hyresnämnden i Örebro. Anses dock en avveckling av hyresregleringslagstiftningen böra på detta sätt inledas, torde emellertid trots den i justitiedepartementet gjorda omarbetningen ojämnheterna och svårigheterna icke kunna undvikas.

Vissa modifikationerna äro likvisst erforderliga.

6 § mom. 1.

Det kan ej vara riktigt, att ett vid den nya lagens ikraftträdande gällande oskäligt hyresbelopp, som avtalats efter den gamla lagens tillkomst men icke blivit prövat av hyresnämnden, skall undandragas prövning till och med vid förnyat avtal. Detta förebygges genom att orden »senast gällande» utbytas mot »för tid för den 25 maj 1917 senast gällande». Till undvikande av missförstånd ifråga om uthyrning i andra hand torde vidare orden »uthyrt eller avsett att uthyras» böra ändras till »uthyrd eller avsedd att uthyras».

Då det icke kan vara avsett och ej heller kan vara lämpligt, att av nämnden provade hyresbelopp, som nämnden ej funnit skäligt nedsätta, icke erhålla bekräftelse genom att fastställas av nämnden, föreslås ett utbyte av orden »i sådant fall fastställa» mot »därefter fastställa» samt att ordet »lägre» utgår. Om denna ändring icke vidtages, torde ansvarsbestämmelsen i 14 § 1 mom. bli av betydligt reducerat värde.

6 § 2 mom.

Svårigheten, för att icke säga omöjligheten, att fastställa huru stor hyresförhöjning föreligger, där fråga är om uppvärmda lägenheter, enär värmeersättningen än ingår i hyresbeloppet, än utgår efter en och än efter en annan grund, gör, att det är nödvändigt att sådana lägenheter undantagas och sålunda för dem nämndens prövningsrätt bibehålles oinskränkt.

Tillägg till § 6.

Som nytt 6 mom. bör införas den icke i mom. 5 upptagna delen av 7 § i nu gällande lagen, vilken uppställer hyresnämndens prövning såsom villkor för utsökning av förhöjd hyra i vad förhöjningen överstiger viss procent. Denna bestämmelse har stor betydelse såsom ett skydd dels för nya hyresgäster och dels för gamla hyresgäster, vilka av oförstånd godkänt hyresavtalets upphörande till avflyttning, trots att avflyttning alls icke av dem avsetts. I sådana fall blir prövning eljest i allmänhet beroende på hyresgästens klagan, men förhållandena äro på många håll så svåra, att hyresgästerna draga sig för att begära prövning av oskäligen hyresbelopp av hänsyn till möjliga trakasserier från hyresvärdens sida. Detta torde bliva förhållandet i än högre grad efter talet om lagstiftningens avveckling. Det kan därför ej anses riktigt att borttaga det skydd den gamla § 7 kan lämna. För att de må ansluta sig till den för nämndens prövningsrätt gjorda procentbestämningen, böra procentsatserna här ändras till 15 procent för de äldre och 10 procent för de nyare lägenheterna.

§ 7.

Den princip, som här föreslås införd i hyreslagstiftningen, har sin närmaste motsvarighet i bestämmelserna i lagen om köp och byte angående säljares rätt att häva avtal. Beträffande hyresavtal föreslås emellertid en betydligt vidsträcktare tillämpning av principen, så att lagen kommer att stå i direkt motsättning till det allmänna rättsmedvetandet. Det skulle nämligen medges tillägg till hyra på grund av stegrade värme-

kostnader, oavsett när hyresavtalet slutits. Man tänke sig till jämförelse, att ett köpeavtal skulle till säljarens förmån kunna hävas på grund av ökade anskaffningskostnader, även där säljaren vid avtalets ingående haft anledning vänta prisstegring. Det torde vara alldeles nödvändigt ur allmän rättssynpunkt, att det föreslagna stadgandet får en räckvidd, som rimligen låter förena sig med uppfattningen om frivilliga avtals bestående. giltighet Detta syfte torde kunna uppnås genom att bestämmelsen begränsas att gälla avtal, vilka träffats före den oväntat våldsamma stegringen i bränslekostnaden under år 1917. Det torde väl därutöver få förväntas, att hyresnämnderna komma att taga i beräkning vilken kostnadsökning hyresvärdarna vid avtalens träffande bort förutse och därför själva bära bära.

Ett avskiljande av de nyare avtalen från denna paragrafs räckvidd redan genom uttrycklig bestämmelse i lagtexten är även av praktiska skäl nödvändig, enär i stor utsträckning beträffande sådana avtal torde gälla, att de icke betinga en värmeersättning beräknad efter verklig kostnadsuppskattning utan få anses som rent spekulativa.

Den föreslagna hänvisningen till stadgandet i 6 § 3 mom. är icke någon god lösning av frågan om tilläggsersättningens ikraftträdande. Det måste anses obilligt, att där hyresgästen föredrager häva avtalet såsom i förslaget förutsetts, tilläggsersättningen likväl skall utgå för tiden till fardagen. Härtill kommer att ett genast ikraftträdande beslut i åtskilliga fall kan bli omöjligt att tillämpa. Detta skulle särskilt bli fallet på plats, där allmänna av hyresnämnd antagna värmeersättningsgrunder tillämpas innebärande ersättning efter verkliga kostnaden avräknad vid eldningssäsongens slut eller dessförinnan vid laga fardag. Lämpligast torde ur alla synpunkter vara att tillägget får träda i kraft den fardag, som inträffar näst efter en månad efter det hyresgästen fått del av beslutet. Hyresgästen tillförsäkras därigenom en verklig uppsägningsfrist.

§ 8, mom. 1.

Den förbättring, som införts med uttrycket »hyresgästen avgivit skriftlig uttrycklig försäkran, att han är villig låta avtalet upphöra», är icke tillräcklig. Erfarenheten säger, att förvånansvärt många människor lätt låta sig förmås att underteckna handlingar, om vars innehåll de ha ringa eller ingen aning. De i förslaget använda orden utsäga icke vad som med dem avses, nämligen ett godkännande av avflyttning, ty det gamla avtalet måste anses upphöra, även då nytt avtal träffas med samma eller ändrat innehåll. De hava i stället en obehaglig likhet med den

åtminstone i vissa delar av landet vanliga uppsägningsanteckningen på hyreskontrakt »På grund av denna dag skedd uppsägning *upphör kontraktet att gälla* från och med den . . .», som användes, även då ej avflyttning avses. Det föreslås alltså, att ordet »avflyttning» inskrives i lagtexten.

Den allmänna bostadsbristen och den av dyrtiden föranledda förskjutningen i bostadsstandard, som tager sig uttryck i flyttning från större till mindre lägenheter, kan på vissa håll även föranleda svårigheter för personer, som bruka bo inhyses, att erhålla bostad. Det har även inträffat, att hyresvärd sökt använda bostadsnöden i ett samhälle som medel till att återtaga lämnat medgivande av rätt att inhysa främmande person, ehuru bärande skäl för förbud mot fortsatt inhysning icke kunnat förebringas. Den föreslagna bestämmelsen om hyresnämnds medgivande till överlåtelse av lägenhet bör därför kompletteras genom tilläggen »eller del därav» samt »eller att i densamma inhysa främmande personer».

§ 8, mom. 3.

Dels i anledning av här nedan motiverat ändringsyrkande beträffande mom. 4 och dels för att vinna överensstämmelse med det tillägg, som kommer att föreslås i fråga om § 12, föreslås här vissa närmare föreskrifter om innehållet i de framställningar om samtycke till uppsägning, som skola av hyresvärdarna ingivas.

§ 8, mom. 4.

Det synes efter motiveringen att döma endast bero på en mindre klar utformning av lagtexten, att villkor om rätt till kvarboende skall fästas allenast vid samtycke till uppsägning, där hyresförhöjning eller annan ändring i hyresvillkoren skall av nämnden prövas, i det avsikten torde vara att sådant villkor skall gälla även där förhöjningen av hyran är undandragen nämndens prövning. Då sådant villkor är synnerligen nödvändigt, när skäl till avflyttning ej förebragts, för att skydda hyresgästen mot trakasserier och hindra handeln med lägenheter, så hemställles om komplettering av mom. 4 till motsvarighet av mom. 5, så att luckor icke måtte uppstå.

§ 8, mom. 7.

Det kan icke anses tillfredsställande, att denna bestämmelse även i fortsättningen skall befria från uppsägningspåföljd för angivna avvikelser från avtalade hyresbetalningstider men icke borttaga övriga lika allvar-

liga påföljder, varigenom hyresgästen rent av kan lockas till att utsätta sig för stora risker.

Bland annat kan erläggandet av hyran för varje månad leda till att hyresvärden söker hyresgästen vid domstol eller hos överexekutor och på så sätt exekutivt indriver hyran för senare månad under kvartalet. Även i andra avseenden kunna risker för hyresgästen uppstå. Man kan tänka sig tvenne utvägar för att uppnå ett verkligt skydd för hyresgästen i avsedda fall; antingen genom att göra ett tillägg till momentet av följande lydelse: »och må i dylikt fall hyresvärden ej söka hyresgästen vare sig vid domstol eller hos överexekutor för hyra som belöper på senare månad i samma kvartal», eller också genom att uti den uti propositionen föreslagna lagtexten i 7 mom. utbyta orden »berättigar underlåtenhet härutinnan icke till uppsägning» mot följande »skall hyresgästen anses fylla sina förpliktelser enligt avtal med avseende å hyrans erläggande». Huvudsaken är att steget tages fullt ut, så att verkligt skydd beredes hyresgästen i avsedda fall.

Uti 9 § av det nu förelagda lagförslaget har tillagts ett andra mom. av innehåll att vad i 6 och 8 §§ stadgats icke skall gälla sådan lägenhet, som upplåtits till annat ändamål än bostad och för vilken hyran vid denna lags ikraftträdande utgår med minst 2,000 kronor per år. I sin motivering till nämnda förslag yttrar departementschefen. »Däremot har jag, om än efter tvekan, ansett mig böra föreslå att från lagens bestämmelser angående hyresreglering och uppsägning undantaga sådana lägenheter, som upplåtits till annat ändamål än bostad och för vilka hyran vid den föreslagna lagens ikraftträdande utgår med minst 2,000 kronor per år, och att sålunda överlämna prisbestämningen och tillgången till dylika lägenheter åt den fria konkurrensen. Jag har härvid särskilt fäst avseende vid de av ett flertal hyresnämnder med styrka framhållna praktiska svårigheterna att för lägenheter av antydd art tvångsvis utföra en prisbestämmelse.» Tveksamheten är icke ägnad att förvåna, ty med tillägget följer, att en mycket stor del lägenheter, som användas till butiks- och affärslokaler ävensom till mindre arbetslokaler, komma att stå alldeles utan det skydd, som 6 och 8 §§ avse att lämna. Den motivering, som anföres, synes icke vara tillräckligt bärande för att lämna alla dessa hyresgäster, varav många äro relativt små och i ekonomiskt hänseende nätt och jämt kunna hålla sig uppe, som offer för hyresvärdarnas godtycke. Det förspörjes redan, att fastighetsägare börjat att till en del av dessa små hyresgäster med en hyra på något över 2,000 kronor göra framställningar om i vissa fall alldeles orimliga hyresförhöjningar. Skälet som anföres för den nya bestämmelsen, nämligen att av ett flertal hyres-

nämnder med styrka framhållits praktiska svårigheter att för lägenhet av antydd art tvångsvis utföra en prisbestämning, synes icke på långt när kunna uppväga de skador som uppkomma genom att en del av dessa hyresgäster kanhända genom orimliga hyror bliva ruinerade och få gå ifrån sin näring. Svårigheten har väl i allmänhet hittills kunnat övervinnas och så bör väl även kunna ske efter detta.

Man skulle måhända kunna tänka sig en medelväg, för att mildra hyresnämndernas svårigheter, genom att stadga att vad i 6 och 8 §§ stadgats icke skall gälla hur stora olägenheter som helst av antydd art. Man kunde möjligen fastställa en hyresbeloppsgräns, som icke ginge hur högt upp som helst. Liksom 2,000 kronors-gränsen är godtycklig, blir även varje annan gräns godtycklig. I varje fall bör den emellertid sättas högst väsentligt högre än 2,000 kronor. På grund av det ovan anförda yrkas emellertid

att 9 § 2 mom. måtte ur lagen utgå.

§ 11, mom. 2.

Det finnes exempel på, att hyresvärdar, som under den gamla lagens tillämpningstid sökt tillstånd att använda bostadslägenhet för annat ändamål men icke erhållit nämndens tillstånd därtill, sedan sökt motverka lagens syfte genom att underlåta uthyra lägenheterna till bostad. Som föredragande departementschefen i statsrådsprotokollet anført, torde medel mot sådant förfarande komma att vinnas genom antagande av Kungl. Maj:ts till riksdagen avlämnade förslag till ny förfoganderättslag. I förevarande mom. erfordras emellertid en ändring för att förhindra det lägenheter, vilka vid lagens ikraftträdande stå tomma av nyss nämnd anledning, skulle på den grund sedan få utan nämndens tillstånd tagas i bruk för annat ändamål än bostad.

§ 11, mom. 4.

Här föreslås en mindre komplettering, för vilken särskild motivering ej torde vara erforderlig.

§ 12.

Det har under den nu gällande lagens tillämpning befunnits önskvärt att här ifrågavarande anmälningar skulle innefatta även uppgift på den vid uthyrning för tid före den 1 oktober 1915 senast gällande hyran, och behovet av denna uppgift blir nu, efter lagens prolongation med förändring som föreslaget i 6 § 2 mom., än större.

Övergångsbestämmelserna.

Vid bifall till här ovan förordade ändringar i § 6 samt § 8, mom. 1, erfordras ett par smärre ändringar även i övergångsbestämmelserna, vartill förslag framställles.

På grund av vad sålunda anförts hemställles, att riksdagen vid bifall i övrigt till propositionen måtte besluta att lagen i nedannämnda delar skall erhålla följande lydelse:

3 §.

4. Finner hyresnämnden, att dess beslut på grund av förelupet förbiseende eller meddelade oriktiga eller missvisande upplysningar blivit i avsevärd mån felaktigt, äge nämnden att förordna om den rättelse, som därav må föranledas.

6 §.

1. Fordras för omöblerad lägenhet, vartill i denna lag räknas jämväl omöblerat rum, som är *uthyrd* eller *avsedd* att uthyras av husägaren eller annan, högre hyra än den, som enligt *för tid före den 25 maj 1917 senast gällande* hyresavtal varit för lägenheten betingad, ankommer med nedannämnda inskränkning på hyresnämnden att, efter framställning av hyresvärd, hyresgäst eller hyressökande, eller där nämnden eljest finner anledning därtill, pröva, huruvida det fordrade beloppet med hänsyn till ej mindre lägenhetens beskaffenhet än även omkostnaderna för fastigheten och förhållandena i övrigt är att anse såsom oskäligt samt att *därefter* fastställa *den hyra*, varje gång för högst ett år, som nämnden finner skälig. Lag samma vare, där hyresavtal träffas om omöblerad lägenhet, innefattande höjning av hyran utöver *för tid före den 25 maj 1917 senast gällande* hyresbelopp, så ock där sådant avtal träffats efter det lagen den 25 maj 1917 med vissa bestämmelser mot oskälig hyresstegring m. m. blivit gällande för det område, där fastigheten ligger. Skall hyresvärd — — — finner skälig.

2. Överstiger hyra för lägenhet, som varit uthyrd för tid före den 1 oktober 1915, den före sagda dag senast gällande hyran med högst 15 procent, må sådan hyresförhöjning icke upptagas till prövning av hyresnämnden, med mindre *fråga är om lägenhet, för vilken hyresvärden enligt hyresavtalet skall besörja uppvärmning eller tillhandahålla varmvatten, eller ock* nämnden med hänsyn till lägenhetens uppenbart mindervärdiga beskaffenhet finner synnerliga skäl tala därför. Finner nämnden — — — därom förordna.

6. Är hyresbeloppet icke av hyresnämnden fastställt, må avtal som avses i mom. 1 eller 2 icke, såvitt angår hyra för tid efter det denna lag vunnit tillämpning inom området mot hyresgästens bestridande göras gällande i vad hyresbeloppet bestämts högre än som motsvarar,

därest lägenheten varit uthyrd för tid före den 1 oktober 1915, den därvid senast betingade hyran, ökad med 15 procent, och

därest första uthyrningen av lägenheten avsett senare tid, den därvid för lägenheten betingade hyran, ökad med 10 procent.

Finner nämnden med hänsyn till förhållandena inom dess verksamhetsområde, att större förhöjning av förut betingade hyresbelopp bör gälla utan att särskilt underställas nämndens prövning, äge nämnden att därom förordna.

7 §.

Har hyresavtal om omöblerad lägenhet, vilket även omfattar vare sig uppvärmning av lägenheten eller tillhandahållande av varmvatten, träffats för längre tid än ett år att gälla från den 1 april 1917 eller tidigare, och har efter dess ingående sådan stegring av bränslekostnaderna inträtt, att överenskommen hyra, till den del denna får anses hava vid avtalets träffande avsett ersättning för angivna förmåner, befinnes icke längre utgöra skälig gottgörelse därför, äger hyresnämnden, varje gång för högst ett år av den återstående avtalstiden, fastställa, vad som därutöver skäligen må tillkomma hyresvärden, börande därvid särskilt bestämmas ersättning för uppvärmning samt för beredning av varmvatten. *Prövningen och fastställelsen skall dock endast gälla ersättning för tiden efter den fardag, som inträffar näst efter en månad från den dag hyresgästen erhållit del av beslutet, och vare hyresgästen berättigad att inom åtta dagar efter delfäendet uppsäga avtalet att upphöra å nämnda fardag.*

8 §.

1. Uppsägning från hyresvärds sida av hyresavtal om omöblerad lägenhet vare utan verkan, med mindre hyresgästen avgivit skriftlig uttrycklig försäkran, att han är villig att från lägenheten avflytta, eller hyresnämnden lämnat sitt samtycke till densamma eller fall föreligger, som enligt bestämmelserna i 3 kap. 21—24 §§ av lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom berättigar till uppsägning. Har hyresnämnd för viss tid av högst ett år lämnat hyresgäst medgivande att överlåta lägenheten eller del därav till annan eller att i densamma inhysa

främmande personer, skall detta medgivande äga samma verkan, som om det lämnats av hyresvärden.

3. Samtycke till uppsägning av hyresavtal kan, om ej särskilda skäl annat föranleda, av hyresnämnden lämnas, endast där *framställning därom, innehållande uppgift dels om den för lägenheten före den 1 oktober 1915 senast gällande hyran och dels om den ändring av hyresvillkoren, som med uppsägningen avses, eller den anledning till uppsägning, som eljest åberopas, ingives av hyresvärden* minst 20 dagar före den dag, då uppsägning sist kan ske. Har nämnden — — — — — anses förvägrat.

Dock må — — — — — i ärendet.

4. Ej må hyresnämnd vägra samtycke till uppsägning av hyresavtal, då fråga är om *lägenhet*, där hyresvärden med uppsägning allenast avsett att erhålla en hyresförhöjning, *vilken på grund av stadgandet i 6 § 2 mom. icke må upptagas till prövning av nämnden. Dock skall vid samtycke fästas det villkor, att innehavaren av lägenheten beredes tillfälle att inom viss av hyresnämnden förelagd kortare tid träffa avtal om lägenhetens fortsatta förhyrning med den ändring av hyresbeloppet, som av hyresvärden med uppsägningen avsetts.*

Ej heller må — — — gängse bestämmelser.

7. Där för lägenhet, som omfattar högst fyra rum, kök däri inbegripet, och helt eller delvis är avsedd till bostad, hyran enligt avtalet skall erläggas i förskott för längre tid än en månad, *skall hyresgästen anses fylla sina förpliktelser enligt avtalet med avseende å hyrans erläggande, så länge han sist å andra söckendagen av varje månad till fullo erlägger den på samma månad belöpande hyran.*

11 §.

2. Lägenhet, som, *då lagen den 25 maj 1917 med vissa bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m. trädde i tillämpning inom området, användes till bostad eller var oanvänd men dessförinnan senast använts till bostad, må ej utan hyresnämnds medgivande tagas i bruk för annat ändamål; ej heller må utan nämndens medgivande lägenhet uthyras möblerad, vilken icke vid nyssnämnda tid varit uthyrd i sådant skick.*

4. Den, som inom område, där denna lag är gällande, till bostad förhyr omöblerad lägenhet *eller i egen fastighet använder lägenhet till bostad, må icke inom området utan hyresnämndens samtycke vare sig själv eller genom till hans hushåll hörande person för samma tid förhyra annan omöblerad bostadslägenhet eller del därav. Har sådan — — — hyresavtal ogiltigt. Hyresgäst, vilkens — — — förhyra lägenheten.*

12 §.

Envar, som — — — hyrans belopp. *I anmälan skall, där lägenhet varit uthyrd för tid före den 1 oktober 1915, även angivas den för tiden före nämnda dag senast betingade hyran.*

Om tiden — — — av nämnden.

(Övergångsbestämmelserna.)

Denna lag — — att gälla. Dock skall beträffande förseelse, som begåtts under tiden för sistnämnda lags giltighet och vara påföljd är i densamma bestämd, vad därutinnan är i sagda lag stadgat fortfarande gälla; och skola, *såvitt angår hyresbelopp*, som icke prövats av nämnden och som belöper på tid före den 1 oktober 1918, *bestämmelserna i 7 § av nämnda lag äga giltighet i stället för denna lags 6 § 6 mom.* Därjämte skola — — denna lag.

Lagen gäller — — äga giltighet. Hyresnämndens beslut, varigenom nämnden enligt 6 eller 7 § fastställt hyra för viss tid eller enligt 8 § första momentet sista punkten för viss tid lämnat hyresgäst medgivande att överlåta lägenhet *eller del därav* till annan *eller att i densamma inhysa främmande personer*, skall äga giltighet till utgången av sålunda bestämd tid, dock högst till den 1 oktober 1920. *Beträffande annan — — — fortfarande gälla.*

Slutligen hemställes,

att vederbörande utskott ville företaga de omformuleringar av lagtexten, som utskottet kan finna nödvändiga för uppnåendet av det med motionen avsedda syftet.

Stockholm den 16 april 1918.

<i>Carl Lovén.</i>	<i>Emil Kristensson.</i>	<i>Sven Persson.</i>
<i>Gust. Nilsson.</i>	<i>A. J. Andersson.</i>	<i>Olof Nilsson i Örebro.</i>
<i>J. A. Ingvarson.</i>	<i>S. E. Ljungkvist.</i>	<i>P. Albin Hansson.</i>
<i>Knut A. Tengdahl.</i>	<i>E. C. Kropp.</i>	<i>O. H. Waldén.</i>
	<i>Viktor Larsson.</i>	
